

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 1To/44/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416010545  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4416010545.2

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného W. A. a spol., pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaných W. A. a A. G. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 30.01.2020, sp. zn. 4T/128/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 22. septembra 2020, takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaných W. A., narodeného XX.XX.XXXX a A. G., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a, pretože zistil, že nie sú dôvodné.

### odôvodnenie:

Hore uvedeným rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaných W. A. a A. G. vinnými zo spáchania prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že:

po predchádzajúcej dohode v presne nezistenom čase od 01.07.2015 do 30.11.2015 z podlahy maštale v areáli bývalého štátneho majetku v obci Nána postupne odcudzili 86 kusov umelohmotných roštov, čím spôsobili poškodenému S. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., M.. G. XX škodu vo výške 808,80 eur.

Za to im uložil:

Obžalovanému W. A.:

- podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, pri zistení okolností poľahčujúcich podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona a pri nezistení okolností priťažujúcich podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace,
- podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil,
- podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu vo výmere 1 roka.

Obžalovanému A. G.

- podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri nezistení okolností poľahčujúcich podľa § 36 Trestného zákona a pri nezistení okolností priťažujúcich podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace,
- podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil,
- podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu vo výmere 1 roka.

Uvedený rozsudok, proti všetkým jeho výrokom napadli odvolaniami obaja obžalovaní, ihneď po jeho vyhlásení. Odvolanie obžalovaní spoločne zdôvodnili prostredníctvom obhajcu, tak, že napadnutý rozsudok považovali za „nezákonný a predčasný“. Vytýkali súdu I. stupňa, že tento nebral do úvahy ich

výpovede, nesprávnym spôsobom vyhodnotil listinné dôkazy a nevysporiadal s ich návrhmi na doplnenie dokazovania. Poukazoval na „poškodenie ich základných práv v článku 46-50 Ústavy SR, v dôsledku protiprávneho konania v súvislosti s konaním o priestupku“. Ďalej namietali porušenie zásady rovnosti zbraní pred súdom I. stupňa nevyhovením ich návrhu na doplnenie znaleckého dokazovania, ktoré by objasnilo nepravosť podpisu na zázname o podaní vysvetlenia z 22.03.2016. Trestné stíhanie ako aj súdne konanie voči nim považovali za „nezákonné“. Uviedli, že škodu nie je možné určiť z dôvodu riadneho nezdokumentovania a zaistenia predmetných roštov a toho, že poškodený mohol s roštami manipulovať a preto nie je možné jednoznačne určiť, či škoda dosiahla sumu minimálne 266 eur. Domáhali sa zrušenia napadnutého rozsudku s poukazom na zásadu in dubio pro reo a nezákonnosť trestného stíhania a oslobodenia spod obžaloby, alternatívne vrátenia veci súdu I. stupňa na doplnenie dokazovania za účelom znaleckého skúmania pravosti podpisu.

Na verejnom zasadnutí procesné strany uviedli:

- obžalovaní sa verejného zasadnutia nezúčastnili, o jeho konaní boli riadne a včas upovedomení, prostredníctvom obhajcu zotrvali na dôvodoch odvolania, ktorý zdôraznil, že u poškodeného bolo umiestnených niekoľko stovák roštov, vina obžalovaným nebola jednoznačne preukázaná, absentuje subjektívna stránka trestného činu a skutok nie je trestným činom, navrhol oslobodiť obžalovaných spod obžaloby,
- prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že súd I. stupňa dospel k správnym skutkovým zisteniam, konanie obžalovaných správne právne posúdil a uložil im tresty v súlade so zákonom, odvolania nepovažoval za dôvodné a podľa § 319 Trestného poriadku ich navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovanými - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, a s prihliadnutím aj na zásadu „reformatio in peius, zistil, že odvolania nie sú dôvodné.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku:

- nedošlo k procesným chybám charakteru podstatných chýb konania, majúcich charakter porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por., ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 Tr. por.,
- bolo vykonané dokazovanie za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaných a v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,
- v odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov, fakty zistené ohľadne osoby obžalovaných ako aj dôkazy usvedčujúcich ich zo spáchanej žalovanej trestnej činnosti, ďalej uviedol dostatočné právne úvahy, akými sa riadil pri hodnotení dôkazov (strana 8), úvahách o druhu a výmere trestu, vrátane špecifikácie poľahčujúcich a preťažujúcich okolností.

Vychádzajúc z hore uvedených zistení a právnych záverov súdu I. stupňa uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré zodpovedajú kritériám vyplývajúcim z § 2 odsek 12 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že skutkové závery boli súdom I. stupňa ustálené v rozsahu ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku. Spáchanie žalovaného skutku je obžalovaným spoľahlivo preukázané priamym dôkazom - výpoveďou poškodeného S., o vierohodnosti ktorého neboli zistené žiadne pochybnosti a preto aj súd I. stupňa jeho výpoveď správne vyhodnotil ako pravdivú a ktorou boli spoľahlivo vyvrátené obhajoby obžalovaných. V súlade s výpoveďou poškodeného sú aj listinné dôkazy - dokumentácia z miesta činu, potvrdenie o zaistení veci u ktorej bolo podozrenie zo spáchania priestupku alebo trestného činu a o jej vrátení, ktoré potvrdzujú odcudzenie roštov. Tieto sú ako neodkladné úkony použiteľné aj v trestnom konaní, i keď sa v zápisnici o obhliadke miesta činu uvádza, že bola vykonaná v konaní o priestupku. Hodnota roštov bola určená správne znaleckým dokazovaním, čím boli odstránené pochybnosti, na ktoré upozornil odvolací súd v predchádzajúcom uznesení pod sp. zn. 1To/53/2018 a ktoré sa týkali hlavne prípravného konania a ktoré neboli odstránené prokurátorom v rámci jeho dozoru podľa § 230 ods. 1, 2 Tr. por. Námietky obžalovaných v tomto smere je možné považovať len za ničím nepodložené domnienky (...poškodený mohol s roštami manipulovať...) a tieto boli náležite objasňované v konaní pred súdom I. stupňa v rámci znaleckého dokazovania.

Čo sa týka odvolacích námietok obžalovaných, je potrebné konštatovať, že tieto sú len opakovaním ich obhajoby, ktorú predniesli už pred súdom I. stupňa a s ktorou sa súd I. stupňa zaoberal v rámci hodnotenia dôkazov a správne ju aj vyhodnotil. Z toho dôvodu odvolací súd len odkazuje v podrobnostiach na príslušné právne úvahy uvedené v napadnutom rozsudku (strany 8-9).

Nad ich rámec a vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam obžalovaných vznesených prostredníctvom obhajcu len uvádza, že dôvody odvolania by sa mali zakladať na dôkazoch a argumentoch, nie na subjektívnych názoroch obhajcu o „nezákonnosti“ rozsudku. Obhajca žiadnym spôsobom nekonkretizoval v čom má táto nezákonnosť spočívať. Napadnutý rozsudok bol pri tom vydaný vecne a miestne príslušným súdom na podklade obžaloby, ktorá bola riadne pridelená zákonnému sudcovi náhodným spôsobom na základe programových prostriedkov schválených MS SR. Obhajca tak stotožňuje pojem „nesprávnosť“ s pojmom „nezákonnosť“, čo je síce možné ale len vtedy, ak dôsledkom nesprávnosti je záver o nezákonnosti, ktorý ale musí byť podložený právne relevantnými argumentmi, čo sa však v predmetnej veci nestalo. Na základe týchto právnych úvah je potrebné posudzovať aj námietky voči trestnému stíhaniu, kde odvolací súd poukazuje na to, že prípravné konanie nebolo vykonané s náležitou starostlivosťou a bolo vykonané povrchné. O tomto svedčí už aj rozsah spisového materiálu - v prípravnom konaní - 83 strán, v súdnom konaní, v ktorom museli byť naprávané nedostatky prípravného konania - 400 strán.

Je zrejme odvolaciemu súdu, že obhajca namietal nesprávnosť napadnutého rozsudku a to aj s poukazom na porušenie zásady „rovnosti zbraní“. Porušenie tejto zásady však nie je možné konštatovať len na základe toho, že súd nevyhovel návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania. Je síce právom procesnej strany - vrátane obžalovaného - podať súdu návrh na doplnenie dokazovania, avšak takýto súd posudzuje prioritne v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. ako aj podľa § 240 ods. 3, 4 Tr. por. Ak takémuto návrhu súd dôvodne nevyhovie, tak to v žiadnom prípade neznamená porušenie zásady „rovnosti zbraní“, ako si to nesprávne vykladá obhajca obžalovaných.

V trestnom konaní môžu orgány činné v trestnom konaní (policajt a prokurátor) a súd vychádzať len z dôkazov, ktoré boli získané po začatí trestného stíhania. Výnimku tvoria len dôkazy povahy neodkladných alebo neopakovateľných úkonov. Takto nie je možné v trestnom konaní použiť ani záznamy o podaných vysvetleniach osôb, ktoré tieto podali v priestupkovom konaní (po začatí trestného stíhania je potrebné takéto osoby vypočuť podľa ich procesného postavenia). Keďže takéto dôkazy sú vylúčené z použitia a hodnotenia v trestnom konaní je bezpredmetné sa zaoberať skúmaním toho za akých okolností boli získané a či boli získané a vykonané v súlade so zákonom. Toto sa týka aj skúmania namietaného podpisu na zázname o podaní vysvetlenia z 22.03.2016 (trestné stíhanie bolo začaté dňa 25.04.2016).

V konečnom dôsledku napadnutý rozsudok nie je možné považovať za nesprávny len preto, že jeho výroky a odôvodnenie nezodpovedá predstavám obžalovaných. Pokiaľ obhajca v odvolaní poukazoval na porušenie čl. 46-50 Ústavy SR voči obžalovaným a to konaním príslušníkov PZ tak ani v tomto smere dokazovaním neboli zistené žiadne okolnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať takýto záver. V týchto ustanoveniach sa jedná o VII. Oddiel Ústavy SR - Právo na súdnu a inú právnu ochranu. V rámci predmetného trestného konania, osobitne v konaní pred súdom, bolo postupované tak, že práva obžalovaných tak, ako im vyplývajú z Trestného poriadku, vrátane práva na kontradiktórne konanie, ktorého sa však sami dobrovoľne zriekli, boli zachované.

Súd I. stupňa správne zistil, že obžalovaní svojím konaním naplnili všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Závažnosť ich činu je v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. vyššia ako nepatrná a to prioritne s poukazom na zisťtný motív, spôsob spáchania činu v spolupáchateľstve a to voči svojmu „zamestnávateľovi“, ktorého dôveru zneužili na spáchanie protiprávnej činnosti.

Odvolací súd preskúmaním výroku o treste limitovaný zásadou reformatio in peius zistil, že súd I. stupňa pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval správne, keď nezistil u obžalovaných priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. U obž. A. zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. v dôsledku čoho bol u tohto obžalovaného pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:0, čo odôvodnilo postup podľa § 38 odsek 2,3 Trestného zákona. Posudzujúc výmery trestov

v napadnutom rozsudku s poukazom na zistené skutkové okolnosti a osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaných, ich podielu na spáchaní trestnej činnosti (keď iniciátorom bol obž. A.), pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, odvolací súd zistil, že tresty odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov s ich podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 roka, nie je možné považovať za tresty neprimerane prísne.

Odvolací súd nezistiac žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ktoré by boli v prospech obžalovaných, ich odvolania ako nedôvodné zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 141 ods. 2 Tr. por.).